

Võrusoo Põhikool

Infoleht juuni 2002 – lõpetajate ekstra

2002.a. lõpetajad

Jane	Aganits
Taavo	Ark
Pille	Blum
Marion	Ivask
Marilyn	Ivask
Allan	Jallai
Merlin	Järvpõld
Gareelia	Kaits
Kairi	Kivi
Mari	Kuhi
Siret	Mõistus
Marit	Mürk
Fred	Needo
Elin	Palgi
Janar	Press
Hannes	Põldmaa
Tõnu	Rannamets
Kristi	Rebane
Liisa	Reedi
Tarmi	Salumaa
Kadi	Sild
Margit	Soome
Rait	Tarros
Astrid	Tulik
Sirje	Tuvi

Oled ainulaadne, tubli, täis teotahet noor. Seisad korraks veel kooliuksel, tehes kokkuvõtteid läbitud etapist. Tundub, et kõik siin ilmas on Sinu jaoks ja Sinu päralt.

Oled saanud oma väikeselt koolilt mõõtnatult rohkem, kui seda hetkel tajud. Sinu ees seisab pikk ja raske tee eneseostuseks ja eneseleidmiseks.

Tea, et siin asises elus ei tule miski kergelt ja valutult. Ärgu tagasilöögid ja pettumused kahandagu Sinu visadust oma eesmärkide poole liikudes. Soovime, et võiksime tunda uhkust ja rõõmu Sinu tegude üle. Kogu koolipere parimad soovid kuuluvad Sulle, Sookooli vilistlane.

Saima Murel/direktor

SOOKOOLI LAUL

/sõnad Ira Petrova, viis Külli Heliste/

On üks väike maja see maja pole suur,
kuid see väike maja on justkui mesipuu.
Seisab juba aastakümneid kindlalt Võrusool,
aga meie endi jaoks on ta me armas kool.
Kool on kui laul, tas peidus tuhandeid viise.
Kool eal ei kao, ta kestab ajas taas
Ei koolikella kõla eal meelest minna saa,
kui vaatad üle õla näed oma noorusmaad.
Las meenutuste helin taas sära silma toob,
ka siis kui aastakümneid on viinud aja vool.
Kool on kui laul tas peidus tuhandeid viise.
Kool eal ei kao ta kestab aias taas.

**Tee, mis suudad.
Anna, mis anda.
Aita kui saad.
Ole, kes oled.
Täna veel jõuad.
Homme on hilja.
V. Adams**

Võrusoo Põhikool internetis
www.vorusoo.werro.ee

Oma õpilaste küsimustele vastab klassijuhataja Ly Kõiv

Mäletate Te oma esimest koolipäeva?

Ikka mäletan – valge pluus ja sinine pihikseelik seljas (tol ajal oli ju kohustuslik koolivorm), läksin koos ema-isaga suure aukartust tekitava maja poole. Alustasin kooliteed Fr.R. Kreutzwaldi nim Võru I Keskkoolis, hoones, kus praegu asub Kesklinna Gümnaasium.

Kas Te olite hea õpilane?

Arvan, et jah, õppimisega oli kõik korras. Esimesed kolmed tunnistusel olid 10. – 11. klassis kahes reaallaines. Minu lemmikõppeaine oli kooliajal ajalugu

Kelleks tahtsite väiksena saada?

Asutuse juhatajaks, nagu mu emagi oli.

Miks valisite õpetaja elukutse?

Keskkooli lõpuklassis tehtud kutsevaliku testi põhjal sai kinnitust mõte, et sobin õpetajaks. Seega oli otsus tehtud. Kuna võõrkeeled olid minu jaoks huvitavad ning kergemini omandatavad kui teised õppeained, saigi valitud vene ning inglise keel.

Kas teil on lemmikõpilasi?

Ei ole. Mõni õpilane oskab end talle omasel moel sümpaatseks muuta, aga see ei anna talle eeliseid heade hinnete saamisel.

Kas Te võtate tööd koju ja koduprobleeme tööle kaasa?

Vihikuid parandamiseks püüan koju mitte viia, küll aga valmistan seal ette järgmise päeva tunnid. Kodumured ununevad koolmaja uksest sisse astudes.

Mida tundsite, kui nägite meid „viidendikke“ oma uue klassina?

Teiega 5. klassis alustades mõtlesin ajaratta kiirele liikumisele – olete minu kolmas klass. Kindlasti mõtlesin ka sellele, kuidas hakkab kulgema meie vastastikune koostöö.

Kas me oleme Teile rohkem muret või rõõmu teinud?

Elus käivad ikka rõõm ja mure käsikäes. See on paratamatus. Rasketel hetkedel lohutan end teadmiselega, et igale mõõnale järgneb tõuseriood, mis tuleb vaid kannatlikult lahendusi otsides ära oodata. Loomulikult oli meiegi koostöö nende viie aasta jooksul nii rõõme kui muresid, mida ühiselt jagasime. Suuremad probleemid olid poistega 6-, 7. ja 8. klassis. Nüüdseks on nad palju asjalikumad. Tüdrukutega pole selles klassis tõsiseid raskusi olnud. Tahaks loota, et kogetust õppisime kõik, sest „mida Juku ei õpi, seda Juhan ei tea ja seda ei oska ta ka Jukule õpetada“.

Mida muudaksite meie juures kui saaksite?

Tüdrukud on piisavalt hakkajad – nende juures ei muudaks midagi. Poistele sooviksin rohkem teotahet ja otsusekindlust.

Rääkige ühest ilusast sündmusest meiegi töötamise ajal.

Helgeid hetki ja südamlikke sündmusi on aastate jooksul kogunenud palju. Üks viimastest oli õpetajate päeva läbiviimine. Loodan, et ka teie, head lõpetajad, ühinete minu arvamusega.

Millest mõtlete, teades, et me lõpetame selle kooli ja sügisest ei ole Te enam meie õpetaja?

Mul on kahju, et ei saa enam õpetada nii sõbralikuks ja heatahtlikuks kujunenud klassis, kus alati vaatasid vastu uudishimulikud särasilmad ning aeg-ajalt kostus humoorikaid vastuseid.

Lõpetada sooviksin tuntud vene kirjaniku M. Gorki sõnadega: „Kui sa kõik, mis teed, teed ainult endale, siis mõtle järele, mis mõte on sel tööl, mis mõte on kogu su elul. Ela nii, et su süda omaks kogu maailma ja et igas maailmas iga naeratus ja mure paneksid tuksuma sinu südame rõõmu või kurbusega.“

Õpilaste arvamusi

- ❖ Kõik üheksa aastat, mis me koos veetsime on olnud väga meeldivad. Õpetajad ja klassikaaslased olid alati heatahtlikud ja sõbralikud.
- ❖ Mäletan eredalt oma esimest koolipäeva. Kuigi süda kargas rinnas ning jalad värisesid all, astusin vapralt järele oma kollasele aabitsale – esimesele õpikule, millega algas pingeline ja väsitavgi koolitee.
- ❖ Need üheksa aastat olid tõesti meelde jäävad ja toredad. Meie klass oli väga üksmeelne, toetav ning sõbralik.